

SỐ 1689

THỈNH TÂN ĐÀU LƯ PHÁP

Hán dịch: Đồi Tống, Sa-môn Tuệ Giản

Nước Thiên Trúc có Quốc vương, Trưởng giả, Ưu bà tắc nếu thiết lập tất cả lễ hội thường thỉnh A-la-hán Tân-đầu-lô-phả-la-đọa-thệ. Tân-đầu-lô-là tự. Phả-la-đọa-thệ là họ. Ngài vì Trưởng giả Thọ Đề thị hiện thần túc, nên Phật không cho nhập Niết-bàn. Lệnh cho vì bốn bộ chúng đời mạt pháp, làm phước điền. Khi thỉnh nên ở nơi yên tĩnh đốt hương, lễ lạy hương về Nước Thiên Trúc, núi Ma Lê chí tâm xưng danh hiệu: “Đại Đức Tân-đầu-lô-phả-la-đọa-thệ, nhận lời dạy của Phật vì người thời mạt pháp làm phước điền, mong nhận lời thỉnh cầu của con đến chốn này thọ thực”. Nếu mới xây dựng nhà cửa, cũng phải thỉnh Ngài: “Mong nhận lời thỉnh của con, nơi nhà này, trải tòa dưng chân. Nếu lúc thỉnh hết chúng Tăng tắm gội, thì cũng phải cung thỉnh Ngài: Mong nhận lời thỉnh của con, ở nơi chỗ tắm gội này, kịp trước khi chưa sáng đầy đủ nước nóng thơm, nước sạch, thảo đậu, nhành dương, dầu thơm, nóng lạnh điều hòa”. Như phép tắm của người, mở cửa mời vào, sau đó đóng cửa. Như thoáng chốc người tắm xong, chúng Tăng mới vào, Phàm nhóm họp ăn uống, tắm rửa, hết thấy cần phải thỉnh Tăng, hết lòng cầu giải thoát, không nghi ngờ, không mê muội, tín tâm thanh tịnh. Sau cùng phải hạ mình, khiêm cung. Gần đây có một vị trưởng giả nghe nói A-la-hán Tân-đầu-lô nhận lời chỉ dạy của Phật. Vì chúng sanh thời mạt pháp làm ruộng phước, liền đứng như pháp thiết đại hội, chí tâm thỉnh cầu Tôn giả Tân-đầu-lô. Dưới thảm lông trải hoa đầy khắp để kiểm nghiệm xem tôn giả có đến không. Khi đại chúng thọ thực xong, giờ đệm lên,

hoa đều héo úa. Trưởng giả này buồn bả tự trách, không biết lỗi từ đâu, bèn hết sức tinh cần suy xét, thưa hỏi, hỏi các vị kinh sư. Sau đó lại thiết đại hội, và cũng như trước, hoa đều héo úa. Vị trưởng giả rất buồn bả tự trách. Sau đó lại dốc hết gia sản, tổ chức đại hội, thiết trai cúng dường. Kết quả cũng vẫn như trước. Trưởng giả trong lòng phiền muộn tự trách bèn thỉnh hơn một trăm pháp sư, cầu dạy chỗ sơ thất, lỗi lầm của mình, sám hối ăn năn tội lỗi. Bắt đầu hướng đến một vị Thượng tọa cao niên, bốn lần sám hối, trình bày oan khiên lỗi lầm của mình. Vị Thượng tọa bảo với ông rằng: “Người ba lần thiết hội mời ta, ta đều nhận lời thỉnh người tự sai gia nhân, ở trong cửa trông coi, ngăn chặn, vì ta tuổi già áo quần rách rưới, và thế là đuổi ra. Viện lý do là Sa-môn không chịu yết kiến trước. Ta vì người mời muốn mạnh dạn cưỡng vào, gia nhân của người dùng gậy đánh ta, đầu nứt, góc trái trán sưng to. Hội lần hai cũng đến lại không gặp trước, tôi lại muốn cố vào, tiếp tục bị đánh giữa đầu trán sưng. Hội thứ ba cũng đến và cũng bị đánh như trước, đầu, trán, góc trái bị thương. Đây đều là người tự gây ra, sao lại buồn bực”. Nói xong biến mất. Trưởng giả mới biết đây là Tân-đầu-lô. Từ đấy trở đi, mọi người thiết hội tạo phước đều không dám ngăn chặn cửa nữa. Nếu được Tân-đầu-lô đến, hoa chỗ ngồi của Ngài không héo. Nếu mới xây dựng nhà cửa, đơn giường lúc muốn thỉnh Tân-đầu-lô, đều nên dùng nước thơm rãi đất, đốt hương, đèn dầu. Giường mới nệm mới, rắc bông trải lên, dùng lụa trắng phủ lên. Đầu hôm, đúng như pháp thỉnh Ngài, đóng cửa phòng lại. Cẩn thận chớ khinh mạn dòm trộm. Thấy đều trí tâm tin tưởng, Ngài tất đến. Tín thành cảm thấu, không thể không đến. Đến thì trên đệm hiện có chỗ ngồi. Phòng tắm hiện cũng có chỗ dùng nước nóng. Lúc nhận lời thỉnh đại hội, hoặc tại thượng tọa, hoặc tại trung tọa, hoặc tại hạ tọa, tùy chỗ hoá hiện hình tượng. Người cầu việc lạ, trọn không thể được: Sau khi đi rồi, thấy chỗ ngồi hoa không héo, thì biết Ngài đến.

